

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Formanden: Jeg giver først Ordet til den højtærede Socialminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Socialministeren (Strøm): Jeg skal her ved tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov om offentlig Forsorg vedrørende Børnebidrag til enlige Forsørgere.*

Som det vil være bekendt, har der i den senere Tid fra forskellige Sider været fremsat Kritik af de gældende Regler om Udbetaling af Børnebidrag fra det offentlige. Det har navnlig været anført, at Bidragene er for smaa og Indtægtsgrænsen for lav, men ogsaa andre Indvendinger har været gjort gældende. Socialministeriet har gennem længere Tid været opmærksomt paa disse Forhold og har foretaget en nærmere Undersøgelse af Bidragsreglerne, baade med Henblik paa en Forhøjelse af Bidragene og med Henblik paa at søge fjernet forskellige Urimeligheder og i det hele taget at faa foretaget en à jour-Føring af de herhenhørende Lovregler.

Hvad først angaar Bidragenes Størrelse bemærkes, at der ifølge Forsorgslovens § 7, Stk. 2, og § 192, Stk. 1, ved Normalbidragets Fastsættelse skal gaas ud fra, hvad Barnets Forsørgelse vil koste i et godt Plejehjem i den Egn, hvor Barnet forsørges. Da det ved Fremsættelsen af Forslaget til Forsorgsloven i Oktober 1930 var oplyst, at den gennemsnitlige Plejeløn for Børn, der anbringes i Pleje i København ved privat Overenskomst, i Aaret 1929 havde udgjort 360 Kr. aarlig for Børn over 4 Aar, blev Summen af de Faderen og Moderen paa-hvilende Normalbidrag i Kommunegruppe 1 under Hensyntagen til Ordene „godt Plejehjem“ ved Forsorgsloven fastsat til 400 Kr., for saa vidt angaar Børn over 2 Aar. Siden er Normalbidragene blevet reguleret og udgør efter den seneste Fastsættelse i Marts 1948 tilsammen 672 Kr. i nævnte Kommunegruppe.

Den gennemsnitlige Plejeløn for Børn, anbragt i Pleje ved privat Overenskomst i København, udgjorde imidlertid ved den

senest foretagne Opgørelse kun 504 Kr. Der var saaledes sket en Forskydning i Forholdet mellem Normalbidragets Størrelse og den gennemsnitlige private Plejeløn siden Lovens Ikrafttræden, hvilket var en Følge af, at man, skønt det ved Loven synes forudsat, at Normalbidraget skulde svare til den gennemsnitlige Plejeløn, og skønt Plejelønnen ikke var steget i Takt med de indtrufne Prisstigninger, dog ved de siden Forsorgslovens Ikrafttræden stedfundne Reguleringer af Normalbidraget havde ment at burde lade Bidragene i et vist Omfang regulere efter Ændringerne i Pristallet. Ser man paa det i Marts 1948 fastsatte Bidrag, der er gældende for Tiden 1. April 1948—31. Marts 1950 og som nævnt udgør 672 Kr. i Kommunegruppe 1, er Normalbidraget i Tiden 1933—48 steget med 68 pCt. medens Totalpristallet og et specielt Pristal for Fødevarer og Klæder i samme Tidsrum er steget med henholdsvis 87 og 113 pCt. og den gennemsnitlige Plejeløn kun 40 pCt. i Tiden 1929—46. Man har saaledes ved Normalbidragets Fastsættelse til Dels forladt Plejelønsgrundlaget.

Det antages, at mellem en Femtedel og en Fjerdedel af samtlige de Børn, til hvilke der udbetales Bidrag af det offentlige, er anbragt i Pleje, medens de øvrige har Ophold hos Forsørgerne, og allerede af den Grund maa det anses for tvivlsomt, om det er rimeligt at fastsætte Normalbidraget i Forhold til den Plejeløn, der betales for at faa et Barn anbragt i Pleje. Hertil kommer, at man ved Beregningen af det paa Grundlag af Plejelønnen fastsatte Normalbidrag dels ikke har taget Hensyn til, at de talrige Tilfælde, hvor der ydes en ganske ringe Plejeløn, f. Eks. fordi Barnet er anbragt hos nærstaaende Familie, indgaar ved Beregningen af den gennemsnitlige Plejeløn, og dels ikke har taget i Betragtning, at Plejeforældrene hyppigt vil være villige til selv at bære en Del af Udgifterne ved Barnets Forsørgelse og som Følge deraf er villige til at modtage Barnet for en Plejeløn, der ikke dækker Udgifterne til Barnet. Et Normalbidrag, der er fastsat omtrent svarende til den gennemsnitlige Plejeløn for Børn, anbragt ved privat Overenskomst, maa derfor paa Forhaand anses for utilstrækkeligt til at dække Udgifterne til Børnenes Underhold.

Af de anførte Grunde maa Ministeriet principielt finde det rigtigst, at Princippet om at fastsætte Normalbidraget efter den gennemsnitlige Plejeløn opgives, og at man i Stedet gaar over til at søge Bidraget fastsat saaledes, at Summen af det Faderen og